

РЕШЕНИЕ

№ 340

гр. Сливен, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светозар Д. Светиев

при участието на секретаря Жанина Д. Бояджиева
като разгледа докладваното от Светозар Д. Светиев Гражданско дело № 20232230104177 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, с която са предявени искове с правно основание чл. 410 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Твърди се, че с полица от 05.07.2018г., ищцовото дружество е сключило договор за имуществена застраховка „Каско“ на конкретно посочен лек автомобил, като в гр. Сливен МПС-то претърпяло ПТП. Автомобилът попаднал в необезопасена, несигнализирана и необозначена дупка на пътното платно. В резултат на ПТП била пукната предната дясна гума и предната лява гума. На собственика на увредения на автомобил на 28.02.2019г. било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 930,63 лева, а също така били извършени ликвидационни разходи в размер на 10 лева. Излагат се съображения за наличие на основание за ангажиране на отговорността на ответната Община, която била поканена да заплати исковата сума, но плащане не последвало.

От съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответната Община Сливен да заплати на ищцовото дружество сумата 940,63 лева, представляваща главница за застрахователно обезщетение по регресна претенция, както и мораторна лихва върху главницата от 26.10.2020 г. до депозирането на исковата молба в размер на 286,36 лв. Претендират се и

законната лихва върху главницата до окончателното изплащане, както и разноските по делото.

От страна на ответната Община Сливен е постъпил отговор на исковата молба, като се оспорва нейната основателност. Твърди се, че на МПС не са причинени вреди в резултат на описаното ПТП, оспорва се механизмът на ПТП, причинно-следствената връзка и размерът на вредите. Изложени са подробни съображения в подкрепа на твърденията за липса на основание за ангажиране на имуществена отговорност на ответната страна, като при условие на евентуалност се прави и възражение за съпричиняване на вредата от страна на водата на МПС в размер на 90 %, тъй като е управлявал превозното средство с несъобразена скорост и при липса на достатъчна съобразителност и внимание.

От съда се иска отхвърляне на предявените искове.

В съдебно заседание, редовно призованото ищцово дружество, не се представлява.

Ответната Община Сливен, редовно призована, се представлява в съдебно заседание от пълномощник, който поддържа отговора на исковата молба. Претендират се разноските по делото.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С ищцовото на „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД е била сключена застраховка „Каско“ за лек автомобил с рег.№СН **** АТ, със срок на действие от 05.07.2018г. до 05.07.2019г.

На 12.02.2019г. в гр.Сливен, при движение по ул. „Феликс Каниц“ МПС с рег.№ СН **** АТ преминава през несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно В резултат на това настъпило ПТП с материални щети по автомобила, а именно увреждане на предна дясна гума и предна лява гума. Водачът на автомобила е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП чрез спиране или намаляване на скоростта.

Във връзка с произшествието в ищцовото дружество била образувана преписка и били констатирани щети по автомобила. Действителната стойност на щетата от увреждането е 940,63 лева, като в сумата са включени и ликвидационни разноски в размер на 10 лева.. На 28.02.2019г. на собственика на МПС-то било изплатено застрахователно обезщетение по

застраховка „Каско” в размер на 930,63 лева.

Размерът на мораторната лихва върху сумата 940,63 лева за периода от 26.10.2020г. до завеждането на исковата молба надвишава претендирания размер от 286,36 лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице У., тъй като същите са допустими, относими и безпротиворечиви. По отношение на мораторната лихва съдът извърши собствени изчисления.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявените искове с правно основание чл.410, ал.1 от Кодекса за застраховането и по чл.86 от ЗЗДД за заплащане на сумата 940,63 лева, представляваща главница за застрахователно обезщетение по регресна претенция, както и мораторна лихва върху главницата от 26.10.2020 г. до депозирането на исковата молба в размер на 286,36 лева, са допустими, а разгледани по същество са частично основателни.

Съгласно чл.410, ал.1 от КЗ след заплащане на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на увредения спрямо деликвента. В случая е безспорно обстоятелството, че автомобила е бил управляван при настъпването на произшествието от водач, който при движение в гр.Сливен е навлязъл в зона на несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно и в резултат на това е настъпило увреждане на автомобила. Самото ПТП е настъпило на територията на града и ответната Община Сливен носи принципно отговорност за причинени вреди от недостатъци на общинските пътища и улици, които като собственик е длъжна да поддържа. Категорично е установено и обстоятелството, че на увредения застрахован е изплатена от ищцовото застрахователно дружество обезщетение в размер на сумата 930,63 лева, която като стойност съответства на действителния размер на вредата, установен от вещото лице.. В случая е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на лицето, управлявало автомобила, тъй като е установено, че водачът е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, като възприеме своевременно наличната дупка и предприеме спирани или намаляване на скоростта, но не е сторил това.Това негово поведение е основание за

намаляване на размера на обезщетението наполовина.

При това положение исковите претенции следва да се уважат частично до размер на половината от претендираните суми, като върху главницата се присъди и законната лихва, считано от завеждането на исковата молба на 30.10.2023г. до окончателното ѝ изплащане. В останалата част за разликата над уважените до пълните претендирани размери следва исковите да се отхвърлят като неоснователни.

По правилата на процеса следва на ищцовата страна да се присъдят разноси по делото, които съобразно уважения размер на исковите са в размер на 200 лева. На ответната страна също следва да се присъдят разноси в размер на 200 лева, съобразно отхвърления размер на исковите.

Ръководен от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА СЛИВЕН, с адрес за призоваване: гр.Сливен, бул. „Цар Освободител” №1 ДА ЗАПЛАТИ на „ЗАД АРМЕЕЦ” АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление гр.София, район Средец,ул. „Стефан Караджа“ №2, както следва:

- на основание чл.410, ал.1 от КЗ главница в размер на сумата 470,32 лева /четиристотин и седемдесет лева и 32 стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета №30019030100088, ведно със законната лихва върху нея, считано от 30.10.2023г. до окончателното ѝ изплащане;

- сумата 143,18 лева /сто четиридесет и три лева и 18 стотинки/ представляваща мораторна лихва за периода от 26.10.2020г. до завеждането на исковата молба на 30.10.2023г.;

- разноси по делото в размер на сумата 200 /двеста/ лева, съобразно уважения размер на исковите.

ОТХВЪРЛЯ исковите в останалата им част за разликата над уважените до пълните претендирани размери, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА „ЗАД АРМЕЕЦ” АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление гр.София, район Средец,ул. „Стефан Караджа“ №2 ДА ЗАПЛАТИ

на ОБЩИНА СЛИВЕН, с адрес за призоваване гр.Сливен, бул.,„Цар Освободител” №1 сумата 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по делото съобразно отхвърления размер на исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____